

Hawaii - Oslo

av Oda Bakkeli Eide

Er det mulig å elske en annen person så høyt at man er villig til å gjøre hva som helst for vedkommende? Dette er et av de grunnleggende spørsmålene som ligger i luften gjennom den sterke dramafilmen *Hawaii - Oslo*, som skildrer fem ulike historier om kjærlighet. Filmen ble utgitt i 2004, og er regissert av Erik Poppe, som tidligere har regissert en rekke spillefilmer og enda flere reklamefilmer. Han står bak blant annet ungdomsfilmen *Schpaaa* (1998) som ble omtalt av VG som «en befrielse fra de typiske ungdomsfilmene der oppskriften består av hyl, skrik, banning og sinnsyk skyting».

Hawaii - Oslo kan også føles som en befrielse, rett og slett fordi den fremstiller temaer som kjærlighet og dramatik på en helt annen måte enn den typiske drama/kjærlighetsfilmen.

Hvor langt man faktisk kan være villig til å gå for den man elsker, og hvor vanskelig det kan være å uttrykke kjærligheten sin til en annen, er problemstillinger som preger dette dramaet av en kjærlighetsfilm som berører mange viktige temaer og ulike faser i livet. Vi følger karakterene gjennom både lengsel, sorg, lykke og kjærlighet. Vi kan nærmest føle de nybakte foreldrene Frode og Millas lykke over deres lille sønn, og senere Frodes kjærlighet til sønnen som driver ham til å gjøre ting han aldri før ville ha trodd han kunne komme til å gjøre. Leons lengsel etter sin ungdomskjæreste får ham til å krysse sine egne grenser, og Mikkels sorg og skyldfølelse over farens død gjør

ham til en person han egentlig ikke ønsker å være.

Åpningsscenen i filmen fremstiller en drøm. En mann løper gjennom Oslos gater i komplett stillhet, en ambulanse suser gjennom gatene, og karakterene samles rundt en døende mann på fortauet. Spørsmålene ligger ubesvarte i luften. Vi vet verken om dette virkelig skjer, eller hvem denne tilsynelatende tilfeldige flokken med mennesker egentlig er. Så våkner den sanndrømte Vidar opp med et rykk, og vi får et innsyn i hans liv som nattevakt på en psykiatrisk avdeling, der han flykter fra drømmene sine ved å forsøke å holde seg våken, time etter time. Vi møter også Leon, som søker tilbake til sin tidligere kjæreste Åsa. Vi møter broren hans Vidar, som lever i en løgn om at han jobber med å levere blomsterkranser til Hawaii når han egentlig sitter i fengsel. Brødrene Magne og Mikkell er forlatte etter at deres psykisk syke far falt ut av

vinduet på rommet sitt på sykehuset, og prøver nå å gjemme seg for barnevernet i frykt for å bli splittet og plassert i hver sin familie. Vi møter også Milla og Frode som blir foreldre i baksetet av ambulansen til Viggo, som må redde den deprimerte Bobbie fra døden etter en overdose

«Gjennom miksen av relativt melankolske scener og spenningsfylte øyeblikk i Hawaii - Oslo, ser vi mennesker kjempe for det de trenger, nemlig hverandre.»

som ikke er den første. Fem sterke kjærlighetshistorier gir oss innblikk i disse menneskenes liv, mens de prøver å takle kjærligheten og alle problemene som følger med den, så godt de kan. Disse fem parallelle historiene foregår på samme tid, i de samme gatene på Grünerløkka, og fører til

slutt alle karakterene sammen under dramatiske omstendigheter. Men selv om situasjonen ser tragisk ut, er det flere av karakterene som møter et vendepunkt her, og innser hva, eller snarere hvem, som virkelig er viktig for dem. Gjennom miksen av relativt

melankolske scener og spenningsfylte øyeblikk i Hawaii - Oslo, ser vi mennesker kjempe for det de trenger mest av alt, nemlig hverandre. Filmen er sammensatt av lange og korte klipp, stunder med total stillhet og stunder der alt ser ut til å skje på en gang. Regissøren har virkelig klart å

skape en film med en helt egen stemning og følelse, og ved hjelp av skuespillere som Aksel Henie og Petronella Barker, blir vi seere mer og mer knyttet til hver enkelt karakter gjennom de to timene de beveger seg over skjermen. Erik Poppe leker seg med farger, lyd og lys i *Hawaii - Oslo*, og han mestrer det med glans. Fargene beskriver den dystre stemningen bak det hele, og musikken understreker både den komplette stillheten i livet, og de delene av livet som faktisk består av lykke og kjærlighet. De dramatiske hendelsene i livet kan faktisk også føre til noe godt, og det er en tankevekker som presenteres gjennom det tilsynelatende triste anslaget, som vi ser på med nye øyne når det gjentar seg i sluttscenen i filmen. Merkelig nok forandrer det som i begynnelsen av filmen så mest ut som en trist avslutning på noe, seg til noe som ser mer ut som en start på noe nytt. Alle karakterene i historien har sine egne egenskaper, ønsker

og drømmer, og vi tror på alle som en av dem. Vi tror på det de sier, samtidig som vi kan lese mellom linjene og forstå at det er så mye mer som ligger bak. Det de virkelig ønsker å si skinner gjennom det de sier, og det at vi kan se hva som skjuler seg bak fasaden, gjør at vi føler oss som en del av det som skjer. Mikkels egentlige ønske er nærhet og kjærlighet, selv om han skjuler det bak en tøff fasade og stygge ord. Ensomme Bobbi ønsker at noen virkelig skal se henne, Magne ønsker seg mest av alt en mamma. Vi følger fem ulike historier gjennom Oslos gater, og gjennom hendelse på hendelse forandres livet til de karakterene som vi i begynnelsen av filmen ikke hadde noe som helst slags kjennskap til. Vi blir kjent med hver enkelt av dem, og følger dem på veien til kjærlighet, et nytt håp og en ny begynnelse.